

นายอัสนี พลจันทร์
(การประพันธ์และวรรณคดี)



นายอัสนี พลจันทร์ เริ่มสนใจงานในด้านการประพันธ์และวรรณคดี ขณะที่มีอายุ ๑๘ ปี บทความที่เขียนใช้นามปากกาว่า "นางสาวอัสนี" พ.ศ. ๒๔๘๖ เขียนกวีนิพนธ์ใช้นามปากกาว่า "นายผี" ประจำอยู่ที่นิตยสารรายสัปดาห์เอกชน เนื้อหาของบทกวีจะมุ่งไปในทางเสียดสีสังคม วิเคราะห์การเมือง พ.ศ. ๒๔๘๘ - ๒๔๙๐ เปิดคอลัมน์ "วรรณมาลา" ในหนังสือพิมพ์สยามนิกร เขียนวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลด้วยท่วงทำนองที่ค่อนข้างจะรุนแรงและก้าวร้าวทำให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์สยามนิกรได้รับคำเตือนจากรัฐบาลบ่อยครั้ง พ.ศ. ๒๔๙๐ - ๒๔๙๑ "นายผี" จึงย้ายมาอยู่ที่หนังสือ สยามสมัยรายสัปดาห์ พ.ศ. ๒๔๙๒ - ๒๔๙๕ เป็นช่วงที่รุ่งโรจน์ที่สุดของ "นายผี" มีหนังสือพิมพ์ให้เขียนประจำหลายฉบับ เช่น อักษรสาสน์รายเดือน นิกธวันอาทิตย์ สยามนิกร สยามสมัย โดยเฉพาะบทกวีที่ชื่อ "อีสาน" ซึ่งลงพิมพ์ในสยามสมัยเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็นบทกวีที่เลื่องลือมากในยุคนั้น

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๕ รัฐบาลของจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้ออกคำสั่งให้จับกุมนักเขียน นักหนังสือพิมพ์ ผู้เขียนกวีนิพนธ์ต่อต้านรัฐบาล และนักการเมืองบางคนในเหตุการณ์ที่ชื่อว่า "กบฏสันติภาพ" นายผีเองก็ถูกตำรวจไปคัดกรอเพื่อจับตัวที่บ้านจึงต้องร่อนเร่หลบซ่อนตัวและขึ้นหนังสือลาออกจากราชการในเวลาต่อมา

อัสนี พลจันทร์ เสียชีวิตในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้งผลงานเพื่อประชาชนเอาไว้มากมาย รวมทั้งกวีนิพนธ์รวมเล่มชื่อ "เราชนะแล้ว...แม่จ๋า" "ความเปลี่ยนแปลง" และบทเพลงชื่อ "เดือนเพ็ญ" หรือ "คิดถึงบ้าน" ที่ผู้นิยมฟังเพลงรู้จักกันดี และฝากนามปากกา "นายผี" "อินทราวุฑฒ" "กุลิศ อินทุศักดิ์" "ประไพ วิเศษธานี" "กนิษฐา เฟลิมไพโร" "พง เกลียวงาม" "จิต พาใจ" "อำแดงกล่อม" และ "นางสาวอัสนี" ไว้ประดับวรรณกรรม